

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:
BIELSKO, pl. Smolki 3, I p., tel. 11-30; BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOWICE, Al. 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKOW, Rynek Główny 6, tel. 104-99 i 105-00; LWOW, Akademicka 11, tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 121, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Fredry 8, tel. 28-57, 28-58; TORUŃ, Pl. Bankowy 2, tel. 12-63; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 6-74, 17-85 i 18-75.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 36. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 stycznia 1939 r. o organizacji i zakresie działania Zarządu Długów Państwa.

WYSZEDEŁ Z DRUKU NR 6 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 26 STYCZNIA 1939 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA:

Poz. 34 — Spraw Wewnętrznych z dnia 19 stycznia 1939 r. o zmianie granic gmin miejskich i wiejskich w powiecie chodzieskim, województwie poznańskim.

Poz. 35 — Spraw Wewnętrznych z dnia 20 stycznia 1939 r. o zmianie granic gmin wiejskich i miejskich w powiecie wrzesińskim, województwie poznańskim.

OSWIADCZENIE RZĄDOWE:

Poz. 36 — z dnia 13 stycznia 1939 r. w sprawie zmiany międzynarodowej konwencji z dnia 5 lipca 1930 r. o liniach ładunkowych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oO—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oO—

36.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 stycznia 1939 r.

o organizacji i zakresie działania Zarządu Długów Państwa.

Na podstawie § 2 uchwały Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1938 r. o zatwierdzeniu statutu organizacyjnego Ministerstwa Skarbu (Monit. Pol. Nr 268, poz. 628) oraz §§ 5 i 6 załączonego do tej uchwały statutu zarządzam co następuje:

Organizacja Zarządu Długów Państwa.

§ 1.

(1) Na czele Zarządu Długów Państwa stoi Naczelnik Zarządu Długów Państwa, podległy Dyrektorowi Departamentu Obrót Pieniężnego, sprawującemu ogólny nadzór nad działalnością Zarządu Długów Państwa.

(2) Naczelnik Zarządu Długów Państwa jest odpowiedzialny bezpośrednio za prawidłowy bieg czynności Zarządu Długów Państwa wynikających z przepisów niniejszego zarządzenia i innych przepisów, stosujących się do Zarządu Długów Państwa. W szczególności do Naczelnika Zarządu Długów Państwa należy kierownictwo i nadzór nad personelem i nad racjonalną organizacją i podziałem pracy oraz piecza nad całością agend kasowych i nad należytym zabezpieczeniem przechowywanych przez Zarząd Długów Państwa papierów wartościowych, gotówki i depozytów.

(3) Zastępcę Naczelnika Zarządu Długów Państwa wyznacza Dyrektor Departamentu Obrót Pieniężnego.

§ 2.

(1) Zarząd Długów Państwa dzieli się na sekretariat oraz trzy sekcje: administracyjną, rachunkową i skarbcową.

(2) Sekcje dzielą się na działy, a mianowicie:

I. sekcja administracyjna na działy:

1. ogólny,
2. obligacyjny,
3. amortyzacji i losowań;

II. sekcja rachunkowa na działy:

1. księgowości długów państwowych,
2. księgowości depozytów,
3. rodowodów tytułów obligacyjnych;

III. sekcja skarbcowa na działy:

1. emisyjny,
2. portfeli Min. Skarbu,
3. depozytów i walorów wykupionych,
4. operacyjny.

(3) Dyrektor Departamentu Obrót Pieniężnego w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Budżetu i Majątku Państwa i Dyrektorem Departamentu Organizacyjno-Administracyjnego może zwiększać względnie zmniejszać ilość działów w poszczególnych sekcjach, jak również przesunąć z działu do działu czynności wymienione w niniejszym zarządzeniu.

(4) Na czele każdej sekcji i sekretariatu stoi podległy Naczelnikowi Zarządu Długów Państwa kierownik, na czele zaś działu — kierownik działu podległy kierownikowi sekcji.

(5) Kierownicy sekcji i działów odpowiedzialni są za prawidłowe i terminowe wykonywanie powierzonych im agend.

§ 3.

Dyrektor Departamentu Obrót Pieniężnego ustali zarządzeniem wewnętrznym kompetencje Naczelnika Zarządu Długów Państwa, kierowników sekcji, sekretariatu i działów w zakresie aprobaty i podpisywania pism Zarządu Długów Państwa.

§ 4.

Zarząd Długów Państwa używa nazewnictwa pieczęci z Godłem Państwa w brzmieniu „Ministerstwo Skarbu — Zarząd Długów Państwa”.

Zakres działania Zarządu Długów Państwa.

§ 5.

Zarząd Długów Państwa sprawuje administrację w zakresie obsługi długów państwowych, z-środkowuje ewidencję długów Państwa i gwarancji finansowych przyjętych przez Skarb Państwa, wykonywa czynności zlecone przez Dyrektora Departamentu Obrót Pieniężnego w zakresie subskrypcji, emisji, konwersji, ogólnego obrót państwowymi papierami wartościowymi i przechowywania w depozytach rzeczowych dokumentów umów zaciągniętych długów, przechowuje i przeprowadza niszczenie tytułów dłużnych Skarbu Państwa, stanowi centralny organ kasowy, z-środkowujący obroty emitowanych walorów, jest zarządcą, w zakresie zleconym, interesów Skarbu Państwa, jako dłużnika w stosunku do wierzycieli i osób trzecich z tytułu długów wewnętrznych Skarbu Państwa, może być również — w zakresie zleconym — placówką obsługi, o ile chodzi o sprawy wniesione przez strony, nadto zaś wykonywa ustanowiony w art. 9 ustawy z dnia 2 stycznia 1936 r. o wykonywaniu kontroli parlamentarnej nad długami Państwa (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 3) obowiązek udzielania Komisji Kontroli Długów Państwa żądanych przez nią wyjaśnień oraz przedkładania potrzebnych dla kontroli ksiąg, rachunków i dokumentów odnośnie długów i zobowiązań Państwa, wymienionych w art. 10 p. 1, 2 i 3 tej ustawy.

§ 6.

(1) Sposób prowadzenia rachunkowości i kasowości Zarządu Długów Państwa, podpisywania asygnat, zleceń, sprawozdań i innych dokumentów rachunkowo-kasowych, sposób wzajemnej kontroli obrotów z placówkami obsługi, jak również sposób przeprowadzania rewizji normują osobne przepisy rachunkowo-kasowe.

(2) Tryb wewnętrznego urzędowania Zarządu Długów Państwa oraz tryb obiegu akt ustali osobna instrukcja.

§ 7.

W granicach określonych przepisami § 5 zakres działania poszczególnych komórek organizacyjnych Zarządu Długów Państwa ustala się w sposób następujący:

I. Do zakresu działania sekretariatu należy opracowywanie wniosków w sprawach osobowych, organizacyjnych i gospodarczych, prowadzenie ewidencji inwentarzowej i materiałowej, przechowywanie materiałów i druków, załatwianie spraw związanych z bezpieczeństwem i ochroną pomieszczeń biurowych i skarbcu, prowadzenie archiwum, rejestracja spraw z wyjątkiem przesyłek

wartościowych i niektórych dokumentów kasowych, jak również spraw innego rodzaju, które w myśl osobnych przepisów rejestrują bezpośrednio właściwe komórki organizacyjne.

II. (1) Do zakresu działania sekcji administracyjnej należą sprawy, wynikające z emisji i konwersji pożyczek, sprawy amortyzacji i losowań, sprawy depozytów oraz inne sprawy nie należące do zakresu działania pozostałych sekcji.

(2) W szczególności:

a) **Dział ogólny** załatwia sprawy obsługi długów zagranicznych w zakresie zleconym, gwarancji i regwarancji, sprawy depozytów, sprawy egzekucji sądowej, sprawy dotyczące zastrzeżeń obligacji zagubionych lub skradzionych, sprawy wydawania duplikatów lub nowych tytułów w miejsce unieważnionych oraz inne sprawy, nie należące do właściwości pozostałych działów sekcji administracyjnej.

b) **Dział obligacyjny** załatwia sprawy związane z technicznym przygotowaniem subskrypcji, emisji i konwersji długów wewnętrznych, w szczególności opracowuje wnioski w sprawie wzorów obligacji i talonów, w sprawach planów amortyzacyjnych i systemów losowań, nadto załatwia sprawy wykonania druku i niszczenia tytułów dłużnych oraz sprawy związane z wymianą uszkodzonych obligacji i kuponów, o ile powstanie wątpliwość dopuszczalności wymiany tych walorów.

c) **Dział amortyzacji i losowań** wykonywa według planów amortyzacyjnych czynności losowań amortyzacyjnych i premiovych, załatwia związane z tym sprawy ogłoszeń, sprawy wynikające z realizacji wylosowanych premii oraz sprawy kontroli nad wyłączeniem z portfeli Ministerstwa Skarbu i zapasów emisyjnych obligacji wylosowanych do umorzenia.

III. (1) Do zakresu działania sekcji rachunkowej należy prowadzenie księgowości długów państwowych i gwarancji finansowych, przyjętych przez Skarb Państwa, księgowości depozytów oraz rodowodów emitowanych tytułów obligacyjnych.

(2) W szczególności:

a) **Dział księgowości długów państwowych** prowadzi Księgę Główną długów i gwarancji finansowych Państwa oraz rachunkowość długów państwowych i przyjętych przez Skarb Państwa gwarancji finansowych, sporządza sprawozdania o stanie zadłużenia, przedkłada posiadane dane cyfrowe, potrzebne dla opracowywania preliminarzy długów państwowych, oraz wystawia i kontrasygnuje asygnaty i polecenia dla sekcji skarbcowej.

b) **Dział księgowości depozytów** prowadzi księgi depozytów dla ewidencji depozytów wszelkiego rodzaju łącznie z walorami, stanowiącymi portfel Ministerstwa Skarbu, prowadzi konta dla placówek emisyjnych oraz dzienniki kasowe dla obrotów bezgotówkowych, dokonywanych za pośrednictwem Banku Polskiego i Pocztovej Kasy Oszczędności.

c) **Dział rodowodów tytułów obligacyjnych** prowadzi księgi rodowodowe dla utrzymania ewidencji: tytułów puszczonego do obiegu i tytułów wylosowanych do umorzenia, wylosowanych i wypłaconych premii, tytułów skupionych przedterminowo i skupionych wskutek wylosowania do umorzenia, tytułów imiennych, tytułów sądownie zastrzeżonych i unieważnionych.

IV. (1) Do zakresu działania sekcji skarbcowej należy wykonywanie funkcji kasowych, wynikających z zakresu działania Zarządu Długów Państwa oraz zleconych osobnymi zarządzeniami. Wszelkie walory i gotowizny przechowuje się w skarbcu, zamykanym co najmniej na dwa różne zamki, od których po jednym kluczu mają posiadać kierownik sekcji i skarbnik główny. Za całość funduszków i walorów powierzonych pieczy poszczególnych działów sekcji skarbcowej ponoszą odpowiedzialność dwaj wyznaczeni w każdym dziale urzędnicy. Kierownik sekcji skarbcowej wraz ze skarbnikiem głównym sprawują ogólną kontrolę przyjmowanych do skarbcu i wydawanych ze skarbcu wszelkich walorów i gotowizny.

(2) W szczególności:

a) **dział emisyjny** przyjmuje i przechowuje w skarbcu walory, dostarczane przez Polską Wytwórnę Papierów Wartościowych; wysyła walo-

ry zgodnie z otrzymanymi zarządzeniami placówkom sprzedaży i otrzymuje od placówek sprzedaży walory nierozsprzedane. Dokonywa wymiany uszkodzonych walorów, grubszych odcinków obligacji na mniejsze i odwrotnie, świadectw tymczasowych i ułamkowych na obligacje, talonów na arkusze kuponowe; ponadto sprzedaje tabele wylosowanych walorów, przyjmuje wpłaty i skutecznie wypłaty, wynikające z czynności wyżej wymienionych.

b) **dział portfeli Ministerstwa Skarbu** przyjmuje i przechowuje w skarbcu walory, przyjęte przez kasy urzędów skarbowych na podatki oraz walory przedterminowe skupione i przepadłe na rzecz Skarbu Państwa, administruje przechowywanymi walorami pod względem kasowym, wydaje walory zgodnie z otrzymanymi zarządzeniami i przechowywane w skarbcu nadesłane z placówek obsługi walory skupione oraz wydaje walory do zniszczenia.

c) **dział depozytów i walorów wykupionych** przyjmuje, przechowuje w skarbcu i administruje pod względem kasowym walorami złożonymi do depozytu, wydaje depozyty zgodnie z otrzymanymi zarządzeniami, przyjmuje i przechowuje w skarbcu nadesłane z placówek obsługi walory skupione oraz wydaje walory do zniszczenia.

d) **dział operacyjny** wykonywa czynności komisijnego sprawdzania walorów otrzymywanych i wydawanych przez Zarząd Długów Państwa.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1939 r.

Jednocześnie uchyla się zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1934 r. o organizacji Urzędu Długów Państwa (Monitor Polski z 1935 r. Nr 17, poz. 24).

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął w obecności Pana Marszałka E. Smigłego-Rydzę Pana Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego i Wicepremiera inż. E. Kwiatkowskiego, którzy referowali o bieżących pracach Rządu.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj delegację miast województwa lwowskiego zainteresowanych sprawą budowy kanału Wisła—Dniestr. Delegacja w osobach pp. dr M. Piechowicza — prezydenta miasta Drohobycza, J. Michulki — burmistrza miasta Komarno, B. Zbrożka — byłego burmistrza miasta Rudki, S. Smudy — radnego miasta Rudki i J. Paygerta — burmistrza miasta Sądowa Wisznia, reprezentując również miasta Sambor i Stary Sambor, przedstawiła Panu Prezydentowi memoriał w sprawie budowy kanału Wisła—Dniestr, który przechodziłby naturalnym szlakiem przez powiaty Mościska i Rudki.

Delegacja wręczyła Panu Prezydentowi kompozycję z czarnego dębu wydobytego z Dniestru, obrazującą przekrój projektowanego kanału, plastyczną mapę Polski oraz kute w srebrze herby 6 miast, które podjęły inicjatywę połączenia kanałem zlewisk Wisły i Dniestru.

Następnie delegacja została przyjęta przez Pana Marszałka Edwarda Smigłego-Rydzę, któremu złożyła memoriał w sprawie budowy kanału oraz wręczyła w darze skrzynkę z czarnego dębu ozdobioną herbami 6-ciu miast. Na skrzynce umieszczony jest napis: „Panu Marszałkowi Edwardowi Smigłemu Rydzowi składają w hołdzie miasta leżące u działu wód Bałtyku i Czarnego Morza”.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj delegację Komitetu Obchodu Jubileuszowego 30-lecia Pracy Naukowej prof. W. Świętosławskiego, Ministra W. R. i O. P., w osobach profesorów: Sierpińskiego, Klinga i Szperla, którzy dziękowali Panu Prezydentowi za udział w uroczystościach jubileuszowych.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dniu 25 b. m. w Prezydium Rady Ministrów, w obecności P. Marszałka Edwarda Smigłego-Rydzę odbyło się pod przewodnictwem Prezesa Rady Ministrów gen. F. Sławoja Składkowskiego posiedzenie Rady Ministrów.

Przedmiotem obrad były sprawy, dotyczące potrzeb gospodarczych C. O. P.-u i ziem południowo-wschodnich.

Minister Spraw Zagranicznych Rzeszy J. von Ribbentrop z wizytą w Warszawie.

Wczoraj o godz. 16.50 przybył pociągiem z Berlina z oficjalną wizytą do Warszawy Min. Spraw Zagranicznych Rzeszy Niemieckiej J. von Ribbentrop z małżonką.

Ministrowi J. von Ribbentropowi towarzyszą w podróży do Polski J. E. dyrektor Wiehl, J. E. minister baron von Doernberg, J. E. minister pełnomocny Aschman, radca ambasady dr Schliep, J. E. minister dr Schmidt, radcowie legacyjni: Hewel, Sonnleiter i dr Schmidt, sekretarze legacyjni: Wagner i baron Steengracht, attache p. Gottfriedsen i p. Schweimer.

Na granicy polskiej w Zbąszyniu powitali p. Ministra Spraw Zagranicznych Rzeszy przedstawicieli władz miejscowych oraz przedstawiciel Ministerstwa Spraw Zagranicznych p. Kurnatowski, który przydzielony został do osoby Min. Ribbentropa na czas jego pobytu w Polsce.

Na dworcze Głównym w Warszawie przybyłego Ministra Ribbentropa z małżonką powitali Minister Spraw Zagranicznych J. Beck z małżonką, prezydent miasta Stefan Starzyński, wojewoda Jaroszewicz, ambasador R. P. w Berlinie Lipski, dyrektor gabinetu ministra Spr. Zagranicznych Michał Łubieński, dyrektor protokołu dyplomatycznego Aleksander Łubieński oraz wicedyrektor departamentu zachodniego Józef Potocki.

Dalej witali Min. Ribbentropa: ambasador Rzeszy Niemieckiej w Warszawie von Moltke wraz z członkami ambasady oraz przedstawiciele kolonii niemieckiej.

Dworzec Główny w Warszawie udekorowany został flagami o barwach narodowych niemieckich i polskich. Wzdłuż peronu ustawiła się kompania reprezentacyjna Komendy Głównej Policji Państwowej.

Po powitaniu Minister Spr. Zagr. Rzeszy przeszedł przed frontem kompanii honorowej.

Z dworca Minister von Ribbentrop wraz z małżonką odjechał do pałacu Blanka, gdzie zamieszkał na czas swego dwudniowego pobytu w Warszawie.

Towarzyszące w podróży p. Min. Spr. Zagr. Rzeszy osoby odjechały do apartamentów hotelu Europejskiego.

* * *

Wczoraj w godzinach wieczornych P. Minister Spraw Zagranicznych J. Beck z małżonką podejmowali w salonach Ministerstwa obiadem p. Ministra Spraw Zagranicznych Rzeszy Niemieckiej von Ribbentropa z małżonką oraz towarzyszącymi mu osobami.

W obiedzie poza tym wzięli udział ambasador von Moltke z małżonką, Minister Spr. Wojsk. gen. Kasprzycki, Minister Przem. i Handlu Roman z małżonką, szef Sztabu Głównego gen. Stachiewicz z małżonką, Wiceminister Bobkowski z małżonką, ambasador Lipski, gen. Regulski z małżonką, prezydent m. st. Warszawy Stefan Starzyński, wojewoda Jaroszewicz, radca ambasady niemieckiej von Wuehlisch, kontradmirał Swirski, gen. Rayski, gen. Zamorski z małżonką, min. Arciszewski, hr. Gołuchowski, pani Pniewska, pani Drymerowa, dyrektor Michał Łubieński z małżonką, dyr. Józef Potocki z małżonką, dyr. Aleksander Łubieński z małżonką, nac. Kunicki, radca Kurnatowski i radca Mnizek z małżonką.

* * *

W czasie obiadu, wydanego na cześć Ministra von Ribbentropa, P. Minister Spr. Zagr. Józef Beck wygłosił następujące przemówienie:

„Ekscelencjo,

Niech mi wolno będzie przede wszystkim dać wyraz zadowoleniu mego Rządu, że możemy gościć wśród nas Waszą Ekszelencję jako Ministra Spraw Zagranicznych sąsiadującej z nami Rzeszy Niemieckiej, oraz podziękować pani von Ribbentrop, że zechciała mi towarzyszyć i dorzucić urok swej obecności do powagi tej urzędowej wizyty.

Wizyta Pańska w Warszawie przypada w wielką piątą rocznicę przyjaznej deklaracji pokojowej podpisanej między nami w dniu 26 stycznia 1934 roku. Jest to jeden z najkrótszych i najprostszych układów międzynarodowych, jakie kiedykolwiek były zawarte. Nie mniej te kilkanaście wierszy były wyrazem odwagi, przewidziania i woli Kanclerza Rzeszy Adolfa Hitlera i Marszałka Józefa Piłsudskiego, woli o historycznym znaczeniu i na historyczną miarę.

Wystarczy przejrzeć wszystkie znane i wstrząsą, nadzieje i rozczarowania, skomplikowane a mało skuteczne wysiłki polityki europejskiej w ubiegłym pięcioleciu, ażeby ocenić wartość zawartego wówczas układu. Ani troski codzienne, ani największe napięcia sytuacji europejskiej nie zdołały podważyć zasad, które na życzenie wielkich Wodzów naszych narodów w tak prostych zostały ujęte formułą.

Faktu, że po pięciu latach rozmawiamy dziś z Panem, Panię Ministrze Rzeszy, na tych samych

zasadach, pozazdrościć nam z pewnością może wiele rządów na świecie.

Na tych doświadczeniach przeszłości pragnęlbym oprzeć myśl o przyszłości naszych narodów. Mam nadzieję, że kierunek wynikający z wielkiej decyzji z 1933 roku pozwoli obu naszym narodom koncentrować swe żywe sily na pracy twórczej, potrzebnej dla nich i dla całej społeczności europejskiej, a dając trwałą punkt oparcia dla przyszłych pokoleń, już dziś da możliwość młodym generacjom wyrastać w duchu przyjaznego zrozumienia sąsiedzkiego narodu. Zdrowe zasady, którymi kierowała się wazajennie polityka obu naszych Rządów w stosunkach polsko-niemieckich, pozwolą — jakbym tego pragnął — rozważać zawsze wszystkie zjawiające się zagadnienia w duchu wzajemnego szacunku i zrozumienia słuszych interesów obu krajów.

W tej intencji wnoszę kielich za pomyślność narodu niemieckiego i na cześć Jego Wodza, Jego Ekszelencji Kanclerza Rzeszy Adolfa Hitlera”.

W odpowiedzi na toast Ministra Becka Minister J. von Ribbentrop odpowiedział jak następuje:

„Ekscelencjo,

W mym własnym imieniu i w imieniu mojej małżonki proszę przyjąć najszlachetniejsze podziękowanie za pańskie przyjazne wyrazy powitania. Zaszczycą mnie i cieszy fakt, że w odpowiedzi na wizytę, którą Pan, Panię Ministrze, złożył w swoim czasie Rządowi Niemieckiemu, mogę obecnie bawić w pańskiej pięknej stolicy jako gość Rządu Polskiego. Rząd Polski zgotował mi i mojej małżonce przyjęcie, które ponownie potwierdza przysłowiową polską gościnność.

Okoliczność, że wizyta moja przypada na piątą rocznicę polsko-niemieckiego układu porozumienia, podpisanego 26 stycznia 1934 r., sprawia i mnie również szczególne zadowolenie. Spotkanie nasze w tym właśnie dniu stanowi świadectwo, iż historyczny czyn pokojowy obu wielkich Wodzów naszych narodów, Marszałka Józefa Piłsudskiego oraz Wodza i Kanclerza Rzeszy Adolfa Hitlera, wytrzymał próbę życia. Zawarty wówczas układ wykazał swój wysoki walor w obliczu wszystkich powikłań i napięć ubiegłych lat pięciu. Również po zgonie Twórcy nowego Państwa Polskiego, a przede wszystkim wśród gorączkowych wydarzeń ostatniego roku był on pewnym fundamentem stosunków niemiecko-polskich i w ten sposób oddał przysługę nie tylko dla dobra obu naszych narodów, lecz również na rzecz utrzymania pokoju europejskiego, odpowiadającego powszechnym interesom.

Szczęśliwe te doświadczenia wskazują również na przyszłość drogę, jaką kroczyć winna polityka obu naszych krajów. Zgodnie ze zdecydowaną wolą Wodza narodu niemieckiego, postępujące wciąż naprzód wzmocnienie i pogłębienie przyjaznych stosunków między Niemcami a Polską, na podstawie istniejącego między nami układu, stanowi istotny element niemieckiej polityki zagranicznej. Dalekowzroczność polityczna oraz zasady godne prawdziwych mężów stanu, które skłoniły obie strony do doniosłej decyzji w r. 1934, zawierają w sobie gwarancję, że również wszystkie zagadnienia, wynurzające się w toku przyszłej ewolucji wydarzeń, znajdą między naszymi krajami rozstrzygnięcie w tym samym duchu, uwzględniającym poszanowanie i rozumienie obustronnych uprawnionych interesów. W ten sposób Polska i Niemcy patrzeć mogą w przyszłość z pełnym zaufaniem do mocnej podstawy swych obustronnych stosunków.

W tej intencji wnoszę kielich za pomyślność narodu polskiego i na cześć J. E. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Ignacego Mościckiego”.

* * *

Po obiedzie, wydanym przez P. Ministra Spraw Zagranicznych J. Becka na cześć p. ministra spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentropa odbył się w salonach Ministerstwa Spraw Zagr. raut, który zgromadził najwybitniejszych przedstawicieli świata politycznego, wojska, rier kulturalnych i gospodarczych oraz elitę towarzyską stolicy.

* * *

W klubie niemieckim w Warszawie minister spr. zagr. Rzeszy von Ribbentrop przyjął członków miejscowej kolonii niemieckiej. Do zgromadzonych min. von Ribbentrop wygłosił przemówienie, w którym podkreślił m. in., że dawniej Niemcy z Rzeszy przebywający zagranicą rozdzieleni byli przez poglądy i partie. Dziś z chwilą powstania Trzeciej Rzeszy również i wśród Niemców zagranicą nastąpiły zmiany. Kolonie niemieckie